

**CENTRE FOR RESEARCH COLLECTIONS
EDINBURGH UNIVERSITY LIBRARY
GEORGE SQUARE
EDINBURGH
EH8 9LJ**

TEL: +44 (0)131 650 8379

FAX: +44 (0)131 650 2922

BOOK-SCANNED 2006

SHELF MARK: [Att.86.7.21/21](#)

TITLE: Disputatio medica inauguralis, de febre
Gibraltariae : quam, annuente summo numine

AUTHOR: [King, Henry](#)

N.B. This is Pamphlet 21 only.
Scanned as single pages.
Due to variations in the density of the text some words are illegible.
The binding frequently obscures text in the guttering.
THIS IS THE BEST COPY AVAILABLE.

The University of Edinburgh Library

This PDF is supplied under a Creative Commons CCBY License:
you may share and adapt for any purpose as long as attribution is given to the University of
Edinburgh. Further information is available at <http://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>

Please address all enquiries to Centre for Research Collections.

The Library wishes to be informed of work based on this Pdf copy, and would welcome a
copy of any publication that makes use of it.

The University of Edinburgh is a charitable body, registered in Scotland, with registration number SC005336

DISPUTATIO MEDICA
 INAUGURALIS,
 DE
 FEBRE GIBRALTARIÆ,

QUOD,
 ANNUENTE SUMMO NUMINE,
 EX AUCTORITATE REVERENDI ADMODUM VIRI,
 D. GEORGII BAIRD, SS. T. P.
 ACADEMIÆ EDINBURGENÆ PRÆFECTI;

NECNON
 AMPLISSIMI SENATUS ACADEMICI CONSENSU, ET
 NOBILLISSIMÆ FACULTATIS MEDICÆ DECRETO;

Pro Gradu Doctoris,

SUMMISQUE IN MEDICINA HONORIBUS AC PRIVILEGIIS
 RITE ET LEGITIME CONSEQUENDIS;

ERUDITORUM EXAMINI SUBJICIT
 HENRICUS KING,

HIBERNUS;

COLL. REG. CHIRURG. LOND. SOC.

NECNON
 LEGIONIS NUPERÆ NONAGESIMÆ SEXTÆ CHIRURGO SECUNDO.

Kalendis Augusti, horâ locoque solitis.

EDINBURGI:
 EXCUDEBAT JOANNES MOIR.

MDCCCXX.

FRATRI CARISSIMO
JACOBO KING,
ARMIGERO,

APUD DONAGHMORE,
HANC DISPUTATIONEM
EXIGUUM AMORIS FRATERNI

PIGNUS,
SACRAM ESSE

VULT.

CONSOBRINO SUO
ROBERTO KING,
ARMIGERO,

IN URBE EBLANÆ,
ARTEM SALUTIFERAM,
DIU SUMMO CUM FRUCTU EXERCENTI,
HANC DISSERTATIONEM,
ÆSTIMATIONIS PEREXIGUUM

SED SINCERUM

MONUMENTUM,

OFFERT

AUCTOR.

JOANNI MORRISON, M. D.

APUD NEWRY,

IN COMITATU DE DOWN,

QUI MEDICINAM DOMI ET MILITIAE

FELICITER EXERCUIT,

ARTIS APOLLINARIS DECORI,

PAGINAS SEQUENTES,

PROUT AMICITIAE ANIMIQUE MEMORIS

TESTIMONIUM PEREXIGUUM,

OBSERVANTISSIME

DO DEDICOQUE

HENRICUS KING.

NECNON

CONSOBRINO SUO

ALEXANDRO KING, M. D.

HOC OPUSCULUM,

OB BENEFICIA PERMULTA IN SE COLLATA,

TESTIMONIUM

ANIMI GRATI AC SINCERI,

CONSECRAT

AUCTOR.

DISPUTATIO MEDICA

INAUGURALIS,

DE

FEBRE APUD GIBRALTARIAM,

ANNO MDCCCXIII SÆVIENTE.

AUCTORE HENRICO KING.

REGULIS hujus academiae celeberrimae
postulantibus ut, qui summos honores me-
dicinae adipisci cupiunt, de re aliqua ad
medicinam vel physiologiam pertinente scri-
berent, priusquam ad gradum doctoratûs
evehi possunt, Febrem apud Gibraltariam
anno millesimo octingentesimo et decimo
tertio pro argumento dissertationis meæ in-
auguralis selegi, imprimis quia morbus in-
signis erat; tum etiam quia occasiones mul-
tae eandem in omnibus suis stadiis videndi

apud nosocomium generale ejus loci, cui EDVARDUS DOW, exercitûs regii chirurgus tunc temporis praefuit, mihi officiis meis fungenti oblatae sunt.

Ut naturam et situm hujus loci simul cum proclivitate ad vitia formanda melius intelligamus, pauca de iis haud alienum esse proferre existimo.

A veteribus nomen Calpe huic castello celeberrimo impositum fuit. A quibus etiam una Herculis columnarum censebatur; dum penes fuit Mauros in Gibel Tarif, ex nomine ducis, ab Hispanis postremo in Gibraltariam mutatum fuit. Nomen quod adhuc retinetur, et quia omnibus familiare est, in hac dissertatione a me retinendum erit.

Rupes est Gibraltaria in mari Mediterraneo sita in partem extremam Andalusiae provinciae jacens, latitudinis septentrionalis gradu trigesimo sexto, in longitudinem

circiter triginta millia passuum, in latitudinem circiter partem quartam vel amplius longitudinis, et in altitudinem supra situm maris solitum mille et quadringentos passuum; septentrionem et meridiem versus rupes ipsa cacumina praerupta habet, et Euro perflante nubibus saepe obducta. Summi fastigii longitudo basis dimidia parte non amplior est, et sub septentrione et oriente arduum et abscissum, meridiem versus tamen obliquum. Hispaniae planitie ingente arenae juncta est, objectuque isthmum efficit. Hic isthmus neque ad Gibraltariam neque ad Hispaniam pertinet, utrisque tamen communis, et in longitudinem circiter quinque millia passuum esse putatur. Inter hunc et rupis portam meridionalem urbs sita est, in longitudinem sub occasum tria millia passuum porrecta, et viginti millia et quingenta capitum continens, quorum quinque millia praesidium agebant, caeteris ab omnibus orbis terrarum regionibus advenientibus. Ex iis quinque

millia civium ex urbe, signis primis morbi prodeuntibus, emissa fuerunt.

Sub mensibus hiemalibus et vernis coelum nebulosum est, quibus temporibus etiam Cauri cum imbribus frequentes sunt; autumno autem Euri qui nebulas semper inferunt, cum aestu vix tolerabili, aere scilicet calente gradu thermometri FAHRENHEITIANI octogesimo quinto, et nebulae tantae sunt ut naves per angustias transeuntes non spectare possumus. Aqua eo usque deficit ut incolae, quantum sufficeret reliquae aestati, in doliis tempestatibus pluvialibus colligere cogentur. Herbarum copiam magnam Gibraltaria effert, quarum praecipua est Scilla, quae in multis rupis partibus enascitur.

De cognitione hujus morbi simul cum causis, modisque tractandi, auctorum tanta discordia est, qui de hac re scripserunt, ut nec in ullam opinionem certam inire, nec ullum modum tractandi ex operibus eorum

eligere possumus. Multum dolendum est auctores qui soli explicationem morbi reddere potuerint adeo illiberales inveniri, ut libros suos criminationibus falsis implevisent, dum cognitionem scientiae qua pertinent auxisse debuerunt.

Febris de qua agitur in praesidio anno 1804, 1807, 1810, 1812, et 1813, prodiit, sub finem mensis Augusti vel initio Septembris incipiens, et primo die Novembris anni cujusque supra memorati cessans. Dignum est memoratu locum nunquam tam salubrem fuisse ac morbo jam finito. Hoc anno millesimo octingentesimo et decimo tertio praecipue accidit.

Signis aliquibus levibus Febris die vigesimo Septembris adoriri coepit, quo tempore, praefectis jubentibus, plurimi nosocomium generale aedificando occupabantur, atque gradatim inveterascere usque ad diem vigesimum Octobris quo ad summum pervenit, pergebat. Postea signa praecipua leviri

visa sunt, et die primo Decembris morbus omnino cesserat; febris quae inter milites saevit ei quae nautas adorta est prorsus fuit dissimilis, ut morbus apud illos indolem febris flavae Indiae Occidentalis, sed apud hos febris biliosae remittentis tantum, quantum judicare potui, induere visus est. Morbum inter nautas quam milites multo mitiorem fuisse, ex hoc constat, nimirum, paucis morientibus, in centum vel centum et viginti, uno tantum se male habente et moriente, dum in exercitu unusquisque quartus morti succubuit. Capitum numerus hoc morbo laborantium a die Septembris vigesimo ad primum diem Decembris, militibus inclusis, quatuor millia, vel saltem tria millia et quingenta erant, et ex iis milites quingenti fuerunt, militum uxores cum liberis.

Morbus signis solitis febris inflammatoriae adortus est, ut doloribus capitis et ventriculi et praesertim spinae, cute sicca et arida, pulsu celeri et molli, lingua foeda et immunda, alvo constricta, &c. Hoc mor-

bi stadium primum vocari potuit; hic sanguinem detrahare coepi et statim submuriatis hydrargyri grana decem, et horis quinque vel sex elapsis, singulis duabus horis misturas pulveris jalapae compositi, usque ad alvum solutam, dedi. Purgatione finita et conditione aegri perspecta, si signa gravia non diminuta erant, vel saltem aeger levamen expertus fuerit, eadem medicamenta iterum, et die sequente, cinchonam cum vino exhibui.

Si morbus non cedere, sed contra ingravescere et inveterascere videretur, quoque sexta hora misturas duorum granorum calomelanos, et quinque granorum pilularum hydrargyri, et partes quartae grani opii dedi unguento simul infricto. Haec ratio medendi in stadio secundo morbi usurpata est, et cujus sequentia fuerunt symptomata, nimirum, oculorum cutisque flavedo, pulsus diminutus, lingua nigra et pellicula obducta, respiratio celeris et admodum difficilis, corporis extremitates frigidae, sanguinis pro-

fluvium, ventriculus valde irritabilis, nigrae materiae vomitus perpetuus, e naribus gingivisque etiam sanguinis fluxus, aphthae, delirium, petechiae, vibicesque, singultus, et mors tantis doloribus finem demum imposuit.

Morbi initio quam fine sanguinem ex venis multo facilius detraxi, et corpus catharticiis mercurialibus citius affici inveni; eodemque tempore, corpus ipsum cinchona, vino, aliisque, remediis roborantibus per os vel anum exhibitis, sustinere opus fuit. Cum necesse fuit enemata dare, quia ventriculus nondum capax fuit aliquid recipiendi, cinchonam cum jusculo et pauxillo tincturae opii exhibere cogebar, quia experientia me docuit morbum ab inflammatione ad putredinem tanta celeritate tendere, ut summis conatibus ad hanc proclivitatem prohibendam opus sit. Ventriculi frictionem, rationem optimam irritabilitatem ejusdem levandi inveni.

Pari ratione ac sanguinis missio, balneum frigidum in usum venit, nam quamvis requies calori sublato accessit, tamen debilitatem, quam pro virili cavere conabar, inductam reperi.

In Nosocomio Navali, sub finem morbi, oleum Hispanicum remedium praeclarum censebatur; sed postquam exemplis multis, periculum feceram simul cum amico meo EDVARDO DOW, exercitus Regii chirurgus, hoc omittere melius putavi, ut hoc ad effectus exoptandos inducendos minime polleere constabat. Oleum certe alvum ducere queat, sed cum duodecim unciae olei Hispanici pro cathartico, non amplius quam unciis duabus olei ricini eodem consilio sumptis, pollent, utrum eligendum est? Oleum ricini certe, nam vix aliquos milites Britannicos materiae adeo nauseantis uncias duodecim vel octodecim qui vellent sumere, invenire potui. Hispani tamen idem non adeo nauseant, quippe quod pro condimento cum cibis caeteris sumere solent.

Delirii cujus supra mentionem feci duo genera sunt, nimirum ferox et mite. Ægros priore laborantes ad valetudinem nunquam, sed posteriore, aliquando restitutos, vidi. Hi tamen delirio et febre pariter laborarunt. Siquando tamen febris prae delirio ingravescbat, eventus fuit lethalis.

Morbi causae in tenebris sunt, ut res in plurimis malis similibus se habent.

Sententias varias nihilominus alii protulerunt, et plurimum laboris et temporis rebus minutissimis si hae opinioni cui faverent vel minimum lucis adferant impenderunt: Ex illis alii morbum esse contagiosum dicunt, idemque ab aliis strenue negatur. In opinionem posteriorem potius inire volo.

Exempla pauca procul dubio, quibus morbus totam familiam invaserit, afferri possunt: sed nihilominus plurima his adversantia existere constat, ubi uno ex familia morbo laborante, aegris ministrantes ab eodem mi-

nime correpti sunt. Hujusmodi duo exempla in legione cui tunc temporis adfui, occurrerunt, in quibus aegri per paucos dies laborantes, morti succubuerunt.

Siquando per totam familiam percurrerat, primus quem morbus corripuit, multo gravius quam caeteri quos idem invasit affectus fuit. Res altera pariter memoria digna est, quod eorum militum qui ordinem et disciplinam servare solebant, in Nosocomio Generali apud Windmillhill, et qui ex legionibus suis missi erant, diu priusquam ulla signa maligna febris prodire coeperunt, unus solum mortuus est, quamvis nulli ei morbo obnoxiores essent; et pauci tantum ex iis morbo correpti fuerunt, atque paucissimi qui se male habebant symptomatis multo lenioribus quam illi quibus ministrabant, laborarunt. Febris istiusmodi, si sic vocare liceat, nimio labore, et lassitudine oriri visa est. Observari quoque oportet, nullos medicinam exercentes, morbum adortum fuisse.

Artificum nonnulli ad opificium navale pertinentium, in statione navali sexaginta dies seclusi per totum spatium temporis sani permanebant, unde patet miasmata paludum minime causam fuisse morbi, nam si locus aliquis Gibraltariae miasmatum est frequens, hic est statio navalis.

Aer quoque causa esse morbi putatur, sed de hoc multum loci est dubitandi, nam cur idem morbus apud San Roque et Algeziras, et Ceuta, &c. non prodiit? quae tam proximae sunt Gibraltariae, quinque nimirum vel sex milliaribus distantes, ubique aer idem est, tamen incolae sani et incolumes manserunt, dum apud praesidium Gibraltariae morbus magnopere ingravescebat.

Urbs Gibraltariae radices rupis et partem occidentalem versus, ob situm peculiarem, Euro perflante, quam loci caeteri supra memorati sine ullo impedimento auris patentes, morbis febrilibus magis obnoxia est. Urbs, quamvis spatium parvum terrae occupans,

incolas plurimos continet, aedificia quasi alia super alia exstructa videntur; Hispani quoque, ut bene notum est, foedi et immundi sunt. Ex quibus rebus verisimilius est effluvia ex solidis animalibus putridis orientia simul cum coelo maligno et aere diu sicco et arido perstante, inter causas esse febris. Aera sine motu diu manentem, stagnantem et corruptum fieri, constat.

Morbus saepe advenas invasit. Juvenes validi, sanguinolenti et plethorici, ei procliviores sunt. Homines annis proveci minus frequenter ab eo corripuntur; et quum febris eos adoritur, mitior est quam in junioribus et plethoricis.

Calores immodici, et coelum serenum exhalationesque putridae simul juncta, morbum gignunt. Ab expositione quoque nimia ad radios solis, copia nimia ciborum ex animalibus confectorum, vino liquoribusque fermentatis immodice sumptis, vaporibus humidis, noctu sub divo somno, febris inducitur.

In hoc morbo bilis copiosior et magis vitata quam in quadam alia febre conspicitur. Quantum flavedo cutis ex bile absorpta oriatur dubium est. Pauxillum crassamenti putridi, quantitati magnae seri flavedinem impertire sufficit cutemque morsu colubris flavam fieri etiam invenimus; cur talis flavedo cutis morsu efficitur non est in promptu concipere. In echymosi quoque et aliquando scorbuto, idem fit: sed ut talis rei cognitio in morbo tractando nihil refert, eadem minoris est momenti. Hepar et ventriculus praecipue affici cognoscimus.

Stadio primo calor ingens ceu diathesis phlogistica apparet: huic magna putredo succedit. Differentiam constitutionis causam esse hujus rei existimo, et hinc Europaei huic morbo quam incolae multo magis eidem obnoxii sunt. Qui in regionibus calidis quam in frigidis nati sunt, majorem exhalationem per cutem, utrisque in regionibus calidis degentibus, habere dicuntur. Europaei constitutio valida laxitatem pecu-

liarem incolenti regionem calidam non statim acquirit. Febrem flavam biliosamque tantum varietates esse ejusdem morbi, et hunc vel mitem vel malignum esse pro natura constitutionis, dicitur. Sed num opinio vera vel falsa sit difficillime est judicatu, sed ut in rebus plurimis, talis observatio aliquo fundamento nititur.

Consilia medendi quatuor sunt. Primo Inflammationem violentem moderari. Hoc sanguinem detrahendo, et remedia evacuantia exhibendo, efficitur.

Secundo, Materiem acrem ex primis viis evacuare. Hoc emeticis et cathartics, impletur.

Tertio, Putredinem, vel saltem proclivitatem ad eam antiseptics, vino, cinchona, rebus acidis, aliisque, prohibere.

Quarto, Signa singula sublevare et vires sustinere.

Ut homines sanguinolenti huic morbo valde sunt proclives, initio aliquid sanguinis mittere opus est. Copia detrahenda ex constitutione aegri pendebit. Hic observandum est, symptomata sanguinis missione ac febrem inflammatoriam sananda esse, me minime expectare; sed tantum lenienda: et dum sanguis fluit, manum ex brachio aegri, quamdiu pulsus alternationem minutissimam observamus, nunquam tollendam esse, oportet, et si decedit, vas statim reprimere necesse est.

Si stadium inflammatorium grave est, sanguis copiose missus, violentiam, et pari ratione alia symptomata febris, minuet.

Nausea perpetua, et res acres vomitu vehemente ejectae, emeticum utile esse ostendunt. Ob ventriculi irritabilitatem inter hoc exhibendum summa attentione opus est. Ventriculus inflammatione admodum mature corripitur videtur. Et hic quaeri potest num talis acrimonia inflammationem inducit, an

inflammatio morbus primarius est? Haec quaestio soluta auxilio erit nobis emetica exhibentibus. Sine dubio ad irritationem ventriculi minuendum primo conandum est, et hoc certe non emeticis, sed salinis haustibus et opio efficietur, et hoc modo medicina corpori insidere poterit.

Emplastra cantharidum remedia sunt dubia; et dum diathesis phlogistica adsit, nunquam admoveri debent: stadiis sequentibus, nihil ex his nisi quod symptomata quaedam peculiariter sublevent, expectandum est. Cantharides gangraenam fere gignunt, unde ut fluida animalia ad putredinem maxime propclivia sint, efficiunt.

Si remediis supra dictis, levamen signorum praebetur, cinchonam, modo et quantitate ventriculo convenientibus, exhibere necesse erit. Sed si hic organum valde irritabile eam recipere nequit, per anum cum vino et juscule conjunctam illam injicere debemus, potibus effervescentibus et anodynis

per os sumptis. Inter febres omnes remittentes magna similitudo existit; et hae quod ad vehementiam symptomatum tantum differunt. Omnes cum inflammatione adoriuntur, omnes bilis acorem insignem praebent; omnibus hae indicationes curatoriae conveniunt, primo, plethoram tollere, secundo, bilem evacuare, tertio vires sustinere.

Advenas eosque praecipue constitutione corporis plena et plethorica praeditos, et adultos, huic morbo maxime proclives esse, fertur. Ex talibus hominibus in regionem ubi morbus saevit primo advenientibus, sanguinem detrahare opus est: his quoque prodest alvum laxam servare, aerem impurum et rores nocturnos evitare, vegetabilibus ex magna parte vesci, vinum modice sumere, intemperantiam omnigenam cavere, et fruges maturas quas regio effert, et quae corpus frigidum et laxum servabunt, edere.

Aliquid peculiare inesse constitutioni incolarum regionum frigidarum in calidiorem

advenientium, quod eos febris prae indigenis, iisque tali regioni commoratione longa assuefactis, obnoxios reddit, manifestum est, et pari ratione easdem causas praedisponentes et occasionales in advenis, indigenis et incolis prioribus nihil affectis, febrem inducere invenimus, et symptomata illis quam his longe graviora sunt, utrisque morbo correptis.

Hinc eos in regione diu degentes, et incolas in universum, febris flavae sub forma ejus maligna non valde subjectos, esse patet, sed dum febre remittente regioni propria corripiuntur, symptomata hujus plus minusve indolem epidemicae tum ingravescentis referre, constat. Advenae aeri diu expositi, consuetudine incolentium regionem calidam utuntur, nempe prior firmitas fibrarum in modum accommodatum rationi ibi vivendi, reducitur.

Calor corporis in regionem calidam advenientium gradibus quatuor vel quinque ther-

mometri FAHRENHEITIANI altior eo incolarum esse dicitur: atque hinc fortasse ista proclivitas advenarum ad affectus febriles accipiendos. Proclivitas igitur ad inflammationem causa esse diceretur qua Europaei mensibus primis post adventum in regiones calidas huic feбри adeo sunt subjecti.

Cadavere secto et cerebro inciso, signa sequentia morbida conspiciuntur. Vasa sanguifera, magis turbida, praeter solitum numerosa, et in cerebri medulla, plexu choroide, et in membranis, plerumque videntur. Membranae quoque eo usque affici inventae fuerunt, ut pia mater ex cerebro facile separari posset. Ventriculi aqua subviridi pleni comperti fuerunt.

Nonnunquam aliquid sanguinis, in quibusdam cadaveribus maculae gangraenosae, in superficie detectae sunt. Thoracis cavum et viscera thoracica nullo modo affici videbantur.

Hepar saepe mutatum, modisque valde diversis,prehenditur, aliquando est ru-

brum et multum sanguinis continet, interdum ampliatum, et nonnihil minutum esse quod ad molem, alias colore cinereo, pallido, sed saepissime, sanum et naturale detegitur. Vesicula fellis maxime contracta aliquid bilis nigrae et viscidae continebat.

In ductu communi choledocho et in duodeno pauxillum materiae nigrae ei vomitus nigri simillimae reperiēbatur. Ventriculus plus minusve inflammatione correptus saepissime deprehenditur, et ille materiam nigram similem illi per vomitum ejectae continebat. Haec species inflammatoria, ex leni rubore maculato in pustulis parvis visa ad statum in quo tota superficies interna punctis rubris intersecta est, tunicae densantur, et quaedam tunicae internae partes sphacello corripiuntur, variat.

Vesica urinae exemplis multis penitus inanis esse inveniebatur, ne guttulam quidem urinae continens, nec aliquid multis diebus ante mortem a renibus secretum fuit.

FINIS.